

ИЗРАЕЛ, ИСЛЯМ И АРМАГЕДОН

През 485 година пр. Хр. земята на Израел, завзета от вавилонците, беше необитавана пустош с изключение на няколко селяни, които едва свързваха двата края. Това беше земята, която Бог обеща на Авраам, Исаак и Яков и на техните потомци завинаги:

“Защото цялата земя, която виждаш, ще дам на теб и на потомството ти до века...” (Битие 13:15).

“Земята да не се продава трайно, понеже земята е Моя...” (Левит 25:23).

Някога гордите жители на обещаната земя бяха избити, разпръснати и отведени във Вавилон, където прекараха 70 години, както Еремия беше пророкувал:

“И цялата тази земя ще бъде пуста и за учудване; и тези народи ще робуват на вавилонския цар седемдесет години” (Еремия 25:3-11).

Много евреи се върнаха в Йерусалим, за да построят храма отново - но градът все още е разрушен, неговите стени са съборени и портите му - изгорени.

В този безнадежден час Бог говори чрез Захария - едно от най-забележителните пророчества, записвани някога. Това се отнасяше до така наречените в Библията “последни дни”:

“Ето, аз правя Йерусалим омайна чаша... ще направя Йерусалим тежък камък за всички племена” (Захария 12:2-3).

През 1948 светът видя изпълнението на това пророчество, последвано от изумителното възраждане на Израел. Точно както Библията предсказва, не Ню Йорк, Берлин или Москва, но Йерусалим е най-големият световен товар. И учудващо е това, че Съветът за сигурност към Организацията на обединените нации е посветил почти една трета от своите дебати на Израел, който има само една хилядна част от земното население!

Йерусалим нямаше да е проблем номер едно за ООН, ако можеха да се разпоредят с Израел, но неговата армия е най-добрата в света:

“В онзи ден ще направя Юдовите началници... като запален факел сред снопове; те ще погълнат всички околни племена... Господ ще защити йерусалимските жители” (Захария 12:6, 8).

Точно както е пророкувано, Израел погълна своите нападатели, като печелеше всяка война с изумително превъзходство над тях.

Ангел Гавраил каза на Даниил, че Йерусалим ще бъде съграден отново, че 483 години по-късно ще дойде Месията, че Неговият собствен народ ще го отхвърли и разпъне и че градът и храмът ще бъдат разрушени отново - така и стана.

“И след шестдесет и две седмици Месия ще бъде посечен и няма да има кои да Му принадлежат; народът на княза, който ще дойде, ще погуби града и светилището...” (Даниил 9:26).

Исус яздеше към Йерусалим в пророкувания ден, беше приветстван като Месията и след това отхвърлен. Исус пророкуваше:

“Истина ви казвам: Тук няма да остане камък върху камък, който да не се срине” (Матей 24:2).

“И те (евреите) ще бъдат откарани в плен между всички народи” (Лука 21:24).

През 70-а година сл. Хр., точно както Исус предсказа, римските армии под управление на Тит ограбиха Йерусалим и не оставиха камък върху камък от храма на Ирод. Повече от милион евреи бяха убити, а останалите бяха разпръснати по всички народи.

“Ще бъдете изкоренени от земята, в която отивате да завладеете. Господ ще те разпръсне между всички племена - от единия край на света до другия край на света...” (Второзаконие 28:63-64).

Израелските пророци също предсказаха антисемитизма, който ще преследва евреите навсякъде.

“И ще станеш за учудване, обект на поговорка и поругание за всички племена” (Второзаконие 28:37; Еремия 29:18).

Разпръснати по всяка нация, евреите бяха мразени, преследвани и убивани като никои друг народ, докато пустеещите земи на Израел продължиха да скърбят. През 1867, по време на визитата си там, Марк Твен пише:

“Витлеем... където ангелите пееха, е без никакво живо създание...

Палестина е в дълбока скръб... пуста и злощастна...”

В друго забележително пророчество Исус заявява:

“Йерусалим ще бъде тъпкан от народите, докато се изпълнят времената на езичниците” (Лука 21:24).

За Йерусалим се е борила всяка една мощна сила в историята. Най-напред вавилонците са владеели земята, после Мидия и Персия. Александър Велики е завладял Палестина през 333 г. пр. Хр. По-късно египтяните и сирийците са я имали до римляните. Ислямските нашественици са поели контрола, като по-късно са били заместени от кръстоносците. По-късно ислямските мамелюци от Египет завзели Йерусалим. Тогава за около 400 години го завладяла Отомано-турската империя. И през всичките тези векове юдеите са живели там и са страдали.

Изпълнените библейски пророчества относно Израел, Йерусалим и Юдея ни дават доказателства за Божието съществуване и за това, че Библията е вярна.

Много хора мислят, че римокатолическите кръстоносци освобождават святата земя за юдеите. Фактически те са колели юдеите и завзели страната за католическата църква. Папа Урбан II, който организира първият поход, подтиква кръстоносците да тръгнат по пътя към Светия гроб, за да изтръгне тази земя чрез нечестива борба и да я държи в подчинение на себе си.

Орди от доброволци под знамето на кръста избиват Христовите земни братя - юдеите, по пътя за Йерусалим. Водачът на кръстоносците Годефроа дьо Булон се заклева да отмъсти на юдеите за кръвта на Исус, като не остави нито един жив от тях. Когато завземат града на Давид, кръстоносците подгонват юдеите към синагогата и я подпалват.

Успешните папи третират юдеите като прокажени без права, между тях са Пий VII, Лъв XII, Пий VIII, Григорий XVI.

Хитлеровата злоупотреба с германските евреи, водеща постепенно до Втората световна война, не скрива разпалващия се антисемитизъм, който всъщност става световен. Океанският лайнер “Сейнт Луиз”, претъпкан с 1100 еврейски бежанци, беше връщан от всяко пристанище в Южна, Централна и Северна Америка. Макар че 700 от тях имаха валидни документи за влизане в Американските щати, президентът Рузвелт ги изпрати обратно да загинат в Хитлеровите пещи. Даже швейцарците върнаха бягащите юдеи при техните убийци и действията като Хитлеровите банкери, донесли милиони долари за нацистите, приемайки злато и пари, откраднати от еврейските жертви.

В края на Втората световна война Божието обещание да върне Своя избран народ обратно в страната му изглежда по-абсурдно, отколкото преди. Шест милиона юдеи загинаха в Хитлеровия Холокост - факт, който мнозина продължават да отхвърлят. Сега Адолф Ейчмън в своите спомени, писани в затвора, нарича избиването на юдеите “най-ненормалното престъпление, най-големия танц на смъртта в историята на човечеството”.

Невероятно... стотици “живи скелети”, оцелели от лагерите на смъртта, след освобождаването им в края на войната са били убивани из цяла Европа.

Но Божиите обещания все още бяха сигурни. От 1945 до 1948, независимо от жестоката британска морска блокада, десет кораба прекараха контрабандно 70 000 юдеи в обещаната земя. Един от тях разказва:

“Беше по-добре да рискуваме опасността по море и британския флот, отколкото да стоим в Европа... За първи път ние имаме цел - да създадем юдейската държава.”

Милиони юдеи се върнаха в Израел от повече от 100 държави. Със сигурност съществуването на Израел днес в Обещаната земя е Божие действие!

“Ето, аз ще ги доведа от северната земя и ще ги събера от краищата на света... Който разпръсна Израел, Той ще го събере...” (Еремия 31:8-12).

През ноември 1947 г. Обединените нации приемат Резолюция 181. Тя разделя Палестина, като дава 18% на юдеите и 82% на арабите и прави Йерусалим международен град, който да не бъде никога под юдейски контрол - както настоява и Ватикана.

Арабският свят отхвърля това решение, като изисква цялата Палестина. Дори и днес нито една арабска карта не посочва съществуването на Израел.

На 14 май 1948 г. Израел обявява независимост. Той беше нападнат веднага от шест арабски нации. Техните армии надхвърляха многократно броя на юдейските заселници и имаха превъзходство в оръжия, танкове и самолети.

Получил от Обединените нации само тясна ивица земя и атакуван от врагове, решени да го изтребят, Израел е трябвало да бъде унищожен. Но за учудване на наблюдаващия свят, който приветствал противниковата страна, израелските заселници изненадващо победиха техните евентуални унищожители, точно както Бог обеща. И така имало война след война, като атаките на враговете с цел унищожаване на Израел продължавали. Да, крайната им цел е била унищожение! Мюсюлманите имат религиозното задължение да унищожат юдеите. Те мечтаят да заличат Израел и да празнуват в чест на убийците на невинни израелски граждани. Ислямският фундамендализъм сега помита света. Самият Мохамед декларира:

“Последният час няма да дойде, преди мюсюлманите да се бият с юдеите и да ги убият.”

Сега медиите наричат мюсюлманските терористи радикали и екстремисти. Всъщност те просто са верни на исляма. Коранът заявява:

“Не вземай за приятели юдеи и християни... Коли идолопоклонниците (немюсюлманите), където и да ги намериш... Побеждавай ги и приготвяй за всеки един от тях засада” (Сура 5:51; 9:5).

Хитлеристки заплахи постоянно се сипят от мюсюлманските религиозни и политически лидери по телевизията и радиото, както и от високоговорители в джамиите и по улиците. Когато Кадафи вика: “Битката с Израел ще бъде такава, че... Израел ще престане да съществува!”, той говори за всички. Унищожението на Израел се прелива в мюсюлманите с тяхното майчино мляко.

Един сирийски министър на образованието пише:

“Омразата, която ние вътпяваме в умовете на нашите деца от рождение, е свещена.”

В учебник за 9 клас в Египет се заявява:

“Израел няма да живее, ако арабите стоят твърдо в тяхната омраза.”

В учебник за 5 клас се казва:

“Арабите няма да престанат да действат за унищожението на Израел.”

Израел е безумен да въдворява мир с такива врагове - но натискът по целия свят го принуждава да прави това.

По време на войната, започната на празника Йом Кипур през 1973 г., хиляди танкове бяха разположени едновременно по цялата Синайска планина в Египет до Голан в Сирия в добре координирана коварна атака. Израелските военни сили празнуваха най-святият от юдейските религиозни празници и им отне три дена за пълна мобилизация. 300 000 израелтяни се биха срещу 1.2 милиона араби. Когато достигнаха до ръба на поражението, последиците за Израел изглеждаха много тежки. Но в изпълнение на удивителното пророчество на Захарий: **“Юдейските сили ще бъдат като огън, който ще погълне обкръжаващите нации”**, Израел се справи с враговете си.

Като отмъщение срещу Израел 61 нации скъсаха дипломатическите си отношения с държавата, но никой не смъмри арабите за тяхната коварна атака. Израелската отчаяна и скъпо струваща защита е описвана постоянно като необузdana агресия срещу нейните миролюбиви съседи.

Антисемитизмът мотивира световните медии, които се ръководят главно от петролните интереси на страните. Нито една критика не се появява в отговор на повтарящите се арабски закани за унищожението на Израел.

Когато Израел депортира 400 терористи на “Хамас” и “Ислямски джихад”, които убиха и осакатиха стотици израелски граждани, имаше шумен протест от страна на световните медии и осъждане от Обединените нации. Но когато Кувейт депортира 300 000 палестинци, повечето от които бяха невинни цивилни граждани, медиите едва-едва реагираха, а Обединените нации напълно го пренебрегнаха.

Обединените нации са очевидно проарабска и антиизраелска организация. Омиротворителните сили на Обединените нации в Ливан подслониха терористи на ООП. Разрешиха им да използват техните бази за обучение, дадоха им военна екипировка и подпомогнаха терористични отряди по пътя им за атакуване на Израел. Когато Израел в отчаянието си най-накрая нахлу в Южен Ливан, за да го прочисти от ООП, в зоната на Обединените нации бяха разкрити тайни складове с достатъчно оръжие да обезпечи нахлуването на един милион души.

Обединените нации повече от 370 пъти са осъждали Израел, който е защищавал себе си, но никога не са осъждали терористите и агресорите, които са го атакували. Две години след като ООП уби 12 израелски атлети по време на Мюнхенските олимпийски игри, терористичният лидер Арафат беше

поканен от Генералната асамблея да се обърне към Обединените нации и да приветства героите, макар че той говори за края на израелското съществуване.

Главният секретар на Обединените нации Бутрос Гали заяви:

“Юдеите трябва да се откажат от техния статус като нация и от Израел като държава и да се претопят като общност в Арабския свят.”

Хълмът на храма на планината Мория е най-високата част и сърцето на Йерусалим. Този парцел от около 140 дка земя повдига такъв яростен гняв, че може да причини трета световна война по всяко време.

Там Авраам в покорност издига олтар и завързва сина си Исаак, за да го принесе в жертва на Бога, но Бог го възпира и го снабдява с овен на мястото на Исаак. 900 години по-късно - преди 3000 години, цар Давид купува тази свещена земя от евусееца Орна, за да построи там олтар на Бога. И на същото това място Соломон построи първия храм.

Юдейският храм, два пъти разрушаван, го няма вече. На негово място се намира Куполът на скалата - монумент на ислямския бог на луната - Аллах, който мрази юдеите.

Завземането на Източен Йерусалим от Израел през 1967 г. и заедно с това на Хълма на храма, изглежда като да контрастира на Христовото пророчество, че Йерусалим ще бъде тъпкан под краката на езичниците до Неговото завръщане. Но, невероятно, Израел веднага предаде Хълма на храма обратно под грижата на йорданския крал Хюсеин, който го предаде през 1994 г. на Ясер Арафат и неговата ООП. Сърцето на Йерусалим остава в езически ръце... и езическите нации искат световен контрол.

Най-важното за средноизточния конфликт днес е проблемът с така наречения палестински народ. Организацията за освобождение на Палестина - ООП, оглавявана от Ясер Арафат от 1969 г., претендира да представлява палестинците. ООП заявява:

“Борбата с ционисткия враг не е борба относно израелските граници, а относно съществуването на Израел.”

ООП, както всеки един трябва да знае, е ислямска терористична организация. Тя обучаваше бандите на Иди Амин, които убиха около 300 000 черни християни в Уганда. Повечето терористични организации по света са били обучавани от ООП. Арафат е извършил първото си убийство, когато е бил на 20 години. Под негово водачество ООП става най-голямата, богатата, покварена и изпълнена с кръв терористична организация, позната някога.

До 1970 г. ООП има 55 бази в Йордания и нейният непрекъснат тероризъм срещу йорданските цивилни бил толкова жесток, че крал Хюсеин вдигнал своите бедуински войски срещу тях и след седмици на кървава битка ги изгонил към Ливан. Там ООП помита християнските градове Дамур, Бейт Малат, Тал Абас и други. Нейното управление на терор в Ливан... остава неизвестно. Международната преса замълчава поради страха от убийство на този, който посмее да каже истината, като Лери Бучман и Сийн Тулан от Ей Би Си, Марк Траян от Свободното белгийско радио, Робърт Пфефър от Дер Шпигел и други. Около 300 000 цивилни ливанци са били убити и повече от 100 000 оцелели млади момичета са изоставени бременни в резултат на изнасилвания от членове на ООП, преди израелтяните да ги изгонят от страната. Но Израел отново беше набеден като негодник.

Всяко мирно споразумение с ООП е с намерение Израел да бъде измамен. Примерът, който мюсюлманите следват днес, им е даден от Мохамед. През 622 година в Мека той сключил мирен договор с неговото собствено племе кураиши. Две години по-късно той атакувал Мека, изклал всички мъже и взел жените и децата в робство. Арафат публично заяви:

“В името на Аллах... аз не считам това (израелския мирен договор с ООП) за нещо повече от съгласието, подписано между нашия пророк Мохамед и кураишкото племе... За нас мир означава унищожение на Израел.”

Първата стъпка е да претендира за мир с цел да притежава територии вътре в Израел, от които да насочи своето финално унищожение.

Невероятно, Арафат и неговите убийци от ООП са представяни като уравновесени, със здрав разум и са обкръжени с особено внимание от световните медии. На този безскрупулен садистичен престъпник бе дадена Нобелова награда за мир и той бе почетен като борец за справедливост за потиснатия палестински народ.

Палестинци? Никога не е имало палестински народ, нация, език, култура, религия или икономика. Прокламациите за потомци на палестинския народ, които предполагаемо са живели хиляди години на земя, наречена Палестина, определено са лъжа! Тази земя се е наричала Ханаан, населявана от ханаанци. Това, което е било земята на Ханаан, е станало земя на Израел, когато Бог я дава на Своя

народ. Но ревизираната история, която крие истината, е представена в най-добрите енциклопедии и справочници, даже и в християнски публикации...

Тези, които днес наричат себе си палестинци, са араби по рождение, език, ислямска религия и култура.

Името Палестина идва от филистимците, главните врагове на Израел в древността.

130 година след Христос римляните възстановяват Йерусалим като езически град с храм на Юпитер на мястото, където е стоял юдейският храм. Подбудени към бунт, около 500 000 юдеи са били убити и хиляди продадени в робство. Разгневени римляните преименуват земята на Израел в Сирия-Палестина. Ето откъде идва името.

Оттогава юдеите, живеещи там, са станали известни като палестинци. По време на Втората световна война британската армия е имала палестинска бригада, съставена изцяло от юдейски доброволци. Палестинският симфоничен оркестър е бил целият юдейски и вестник "Палестин Поуст" е бил юдейски вестник.

В 1948 г. арабите, които са избягали от Израел, започнали да обявяват себе си за истински палестинци и да твърдят, че Израел винаги е принадлежал на тях. Световните медии силно поощрявали тази лъжа. Истината е, че през 1948 г. арабите притежавали едва 3% от така наречената Палестина.

Израелските претенции за страната датират от около 4000 години, от Авраамовата придобивка на пещерата Махпелат при Хеврон. Там Авраам погребва своята жена Сара и там са били погребани Авраам, Исаак, Ревека, Лия. В Хеврон Давид е бил коронясан за цар. Това съкровено юдейско място няма никаква връзка с арабите или исляма. Сега мюсюлманите, независимо от продължаващото 3000 г. юдейско присъствие там, заявяват, че Хеврон е тяхна собственост, строят джамия и са решили да изгонят всеки юдейски жител.

В последните 50 години светът се сблъска с проблема за стотици и хиляди така наречени палестински бежанци от войната за независимост през 1948 г. Типично за техните лъжи световните медии обвиняват юдеите за безскрупулно изселване на местното население.

Фактически арабското главно командване спешно предупреждава арабите по радиото да излязат от Палестина, докато те колят юдеите. Около 350 000 бягат, но голяма част не. Тези, които остават, са израелски граждани и днес представляват около 60% от гласоподавателите в Израел.

Йордания анексира обозначената от Обединените нации палестинска територия, изгонва всички юдеи, разрушава всички юдейски храмове на поклонение и преименува области, каквито от библейски времена са били Юдея и Самария, на "Западния бряг".

Независимо от милиардите долари приходи от петрол и огромната земя, 700 пъти по-голяма от тази на Израел, арабските нации отказват да приемат всякакви бегълци от 1948 г. и да ги устроят към нормален живот. Сега, наброяващи милиони поради високата раждаемост и населяващи позорните бежански лагери в Газа, Йордания, Ливан, Сирия и по Западния бряг, тези нещастни зложници предвидливо са пазени за показ.

Противоположно на това новосъздадената държава Израел, по това време с население от 600 000, прие 820 000 юдейски бежанци от арабските земи, където за 1300 години съществуване на исляма юдеите редовно са били заплювани в магазините и по улиците. Стотици са измъчвани и убивани в произволни изблици на насилие от разгневени тълпи мюсюлмани, а тяхната собственост е била отнемана.

Раждането отново на Израел подсигурило благоприятно убежище, към което те побягнаха.

Израел приел милиони емигранти. Повече от милион палестинци в бежански лагери попаднаха под израелски контрол по време на шестдневната война през 1967. Израел им предлага място в провинцията, електричество, канализация, улици и училища и построява девет комплекса от къщи за настаняване в тях на 10 000 семейства. Арабските народи силно опонират на помощта, която Израел предлага на бежанците. Нещо още по-невероятно, Обединените нации приемат следните смайващи идеи:

Общото събрание иска Израел да спре презаселването на палестински бежанци в ивицата Газа.

Общото събрание на ООН призовава Израел още веднъж да се въздържа от всякакви действия, които водят до презаселване на палестински бежанци в Западния бряг.

Ако се върнем 3000 години назад, Йерусалим винаги е бил столица на Израел при управлението на неговите царе. Съвременният Израел настанява своя Кнесет там. Но световните нации откриват своите посолства другаде. По време на посещението в Йерусалим през 1998 г. ватиканският министър на външните работи нарича израелското присъствие в Източен Йерусалим "нелегална окупация". През

март 1999 г. Израел е бил отново уведомен, че Европейският съюз “не признава израелския суверенитет” над Йерусалим. В папската була от 2000 юбилей Йоан Павел II още веднъж отхвърля израелския суверенитет над Йерусалим.

В средата на февруари 2000 г. Ватикана подписва споразумение с ООП, призовавайки за “международна гаранция” за запазването на Йерусалим под международен контрол. Римо-католицизмът и ислямът са двата главни израелски врагове. Папа Йоан Павел II приемаше многократно и топло Ясер Арафат - този терорист, започвайки, когато той беше на върха на своята кариера като много известен в целия свят убиец и престъпник.

Папа Йоан Павел II набожно осъди антисемитизма, както би трябвало, но той се извини само за това, “което синовете и дъщерите на църквата” са направили. Никога не е признал, че инквизициите и клането на юдеи и евангелски християни са били официална политика на църквата и нейните папи. Рим до ден-днешен настоява, че католиците, а не юдеите, са Божият избран народ. Ватиканският декрет от 1928 г. се отнася до юдеите като “хора, отначало избрани от Бога”. Следващият ватикански събор през 1965 г. потвърждава, че “църквата представлява нови хора на Бога...” Католическият Рим нарича себе си Свет град, Градът на Бога, Вечният град - титли, които Бог дава на Йерусалим.

Вместо да смърти Арафат за неговата страст към унищожение на Израел и за неговите антихристиянски ислямски вярвания, папата приема поканата на Арафат да се присъедини към него във Витлеем, за да празнува “нашия Исус Христос”. *Нашия* Исус Христос?! Арафат казва, че е бил палестински борец за свобода срещу Израел, и папата се усмихва и го благославя?!

Юдеите обвиняват Христос и християнството за католическия антисемитизъм. Но католицизмът с неговото фалшиво евангелие от дела и тайнства, чистилище и индулгенции не е библейско християнство. Никой истински християнин не може да бъде антисемит. Исус беше юдеин. Фактически католическата църква е убила далеч повече християни, отколкото юдеи.

Папа Инокентий III е изклал в целия град Безирс, Франция около 60 000 албигойски християни и той нарича това подобрене на неговото папство. На папските армии им е необходим цял век, за да унищожат албигойците. Същата съдба постига и валденси, хугеноти, хусити и други. Във Вартоломеевата нощ са били заклани 70 000 хугеноти, други 200 000 са заклани по-късно и около 500 000 избягали от Франция, за да спасят живота си. Примерите могат да се умножат.

Хитлер не би могъл да убие 6 милиона юдеи без приготвянето на пътя от спонсорирания от църквата антисемитизъм. През април 1933 г. фюрерът напомня на ватиканския представител епископ Бърнинг и монсеньор Стейнман, че за 1500 години тяхната църква е считала юдеите за паразити, които трябва да бъдат убити, и че той очаква “окончателно разрешение на юдейския проблем”.

Преди кардинал Евгенио Пацели да стане папа Пий XII, когато е бил папски посланик за Германия, той е дал ватикански пари на Хитлер за стартирането на нацистката партия... След като става папа, Пацели изпраща снизходително съобщение до фюрера.

“Към прославеният г-н Адолф Хитлер, водач и канцлер на Германския райх!

Ние си припомняме с голямо удоволствие многото години, които прекарахме в Германия като апостолски посланици, когато направихме всичко по нашата сила да установим хармонични връзки между църквата и държавата.

Сега... колко повече ние пламенно се молим да достигнем тази цел...”

Това беше през 1939 година, когато Хитлеровата злоупотреба и намерение към юдеите са били напълно разкрити за света. През януари същата година Хитлер предупреждава, че резултатът от избухването на войната ще бъде “изтребването на юдейската раса”. Четири години по-късно, на 22 юни 1943 година, сред дима от превърнатите в пепел юдеи по цяла Европа, папа Пий XII, противейки се на Божиите обещания, пише до президента Рузвелт, оспорвайки даването на Палестина като отечество на юдеите:

“Няма аксиома в историята, която да обоснове необходимостта от връщането на хора в страна, която те са напуснали 19 века преди това. Ако желанието е “еврейски дом”, не би било толкова трудно да се намери територия, по-подходяща от Палестина. С нарастването на юдейското население там, застрашително ще се увеличат нови проблеми.”

Няма аксиома в историята, но Бог беше обещал това. Пий XII не е говорил публично срещу Холокоста и не е възнамерявал лично да разубеди Хитлер да не унищожава юдеите, но той се възпротивява много рязко срещу връщането на юдеите в страната на Израел, която Бог им беше дал като наследство завинаги. Пий X през 1904 г. заявява: “... Ние не можем да разпознаем юдейския

народ...” През 1919 г. кардинал Пиетро Гаспари, ватиканският държавен секретар, пише, че “опасността, която най-много ни плаши, е създаването на юдейска държава в Палестина”.

Що се отнася до исляма, тази религия на насилие винаги е постигала обръщения с помощта на меча... След смъртта на Мохамед повечето араби изоставят исляма и това води до най-известните войни срещу отстъпничеството. Абу Бакър, първият халиф, който наследява Мохамед, убива десетки хиляди бивши мюсюлмани по време на възстановяването на исляма.

През ранния осми век... свирепи ислямски воители завземат по-голяма част от Средния Изток, много от Африка и почти завземат Европа. Ислямската насилствена природа все още се вижда в тълпите, които крещат “Аллах е велик”, опустошават, осакатяват и убиват немюсюлманите. Ислямът стои зад по-голяма част от тероризма по света. Днес мюсюлманските тълпи периодично колят хиляди християни, плячкосват и изгарят тяхната собственост. В Судан милиони чернокожи християни на юг са гладували, поробени и убивани от ислямското правителство на север.

Да, кръстоносците са убивали юдеи, развявайки кръста, но това е било в противовес на християнското учение и пример. Мюсюлманските терористи убиват заради покорство към Аллах, в покорство към Корана и Мохамедовото учение и пример.

Всички ислямски учени се съгласяват с това, че свещено задължение на всеки мюсюлманин на всяка възраст е да води свята война, където е възможно, за да насили света да се покори на исляма. Има повече от сто стиха в Корана относно воюването и убиването с тази цел. Световните медии настояват ислямът да се описва като миролюбива религия.

Британският премиер Тони Блеър определя исляма като “мир, толерантност и насилие за добро”... Други западни политици възхваляват ислямските миролюбиви пътища, както правят и много църковни лидери.

Безпрецедентните действия от 11 септември 2001 на война срещу Съединените щати чрез терористи водят впоследствие до твърдението на някои лидери, че ние трябва да разграничаваме тероризма и извършването на престъпления от фанатични екстремистки групи от исляма, който сам по себе си е миротворен. Авторът Том Кленси заявява, че ислямът като религия не проповядва насилие. Невероятно твърдение в защита на учението на Мохамед в Корана и на не подобрения рекорд по насилие при разпространението на исляма в историята. Тази много сантиментална реакция насърчава тероризма. За такива престъпления Арафат е доказал, че тероризмът донася голяма награда. Той е най-покавареният и успешен терорист в историята. Неговата ООП държи рекорда за отвлечения: Четири самолета в една-единствена операция, която скоро е била овладяна, най-голям брой заложници, задържани по едно и също време - 300, и други факти, които все още чакат да бъдат разкрити.

Най-голям брой хора, убити на летище, получен най-голям откуп - 5 милиона долара, платени от Луфтханза, най-голямото разнообразие на прицелни точки - 40 цивилни пътнически самолета, 5 пътнически кораба, 30 посолства и дипломатически мисии плюс безброй складове за гориво, фабрики и т. н.

Вместо да бъде изправен пред международен съд, както нацистите и сръбския лидер, кървавото геройство на Арафат довежда Обединените нации, Европейския съюз и безброй световни политически и религиозни лидери на негова страна срещу Израел и спечелва за него Нобеловата награда за мир.

Какво дава кураж и решимост на способни пилоти да поемат контрол над самолетите и да полетят към Световния търговски център или към Пентагона, или другаде; на хора да взривят самите себе си в автобус в Тел Авив? Само едно нещо, фактът, че да умрат в джихат ще гарантира влизането им в рая.

За мъчениците ислямът обещава палат от слонова кост, вътре в който има 70 представителни палати, във всеки един по седем къщи и във всяка къща легло, на което има 70 чаршафа и върху всеки чаршаф красива девица, която възстановява девствеността си всеки път, след като някой прави секс с нея. И на него му е обещано, че той ще има апетит и сила на 100 мъже за храна и секс. Това обещание е подхранвано в мюсюлманските момчета от тяхното ранно детство и то им дава безграничен кураж да тренират и да извършват терористични акции, в които те жертват живота си, донасяйки смърт и разрушение на тези, които са наречени врагове на Аллах. Кога светът ще разпознае, че ислямът е виновникът? И кога мюсюлманите, които ненавиждат тероризма, ще разберат, че те са последователи на терористична религия, както доказва историята?

Мюсюлманите постоянно се измъчват, убиват и борят един с друг... В осемгодишната война между Ирак и Иран са били употребени 1000 тона отровен газ, вследствие на което броят на мъртвите е по-голям от този на убитите през Първата световна война.

В териториите, отнети от Израел и контролирани от ООП, няма свобода на съвестта, на словото, на религията и на пресата, няма демократично гласуване - не само там, но и във всяка мюсюлманска страна. В Саудитска Арабия, откъдето започва ислямът, не е разрешено на юдеина, но само мюсюлманинът може да бъде гражданин на страната, никакво неислямско място за поклонение не може да бъде построено и фундаменталистският ислямски закон официално осъжда на смърт този, който се обърне към някаква друга религия. Никой не може да носи Библия на улицата в Саудитска Арабия или да провежда изучаване на Библията в собствената си къща. Сега ислямът е най-бързо растящата религия на Запад. Повече хора се покланят в джамиите в Британия, отколкото в християнските църкви. В самата Америка, кооперирайки се с много джамии, има тайни терористични бази за обучение за джихад, който да превърне САЩ в ислямска държава.

Ислямът отхвърля библейския Бог, отрича божествеността на Христос или че Той е умрял за нашите грехове, заявява, че един ученик, който приличал много на него, е умрял на кръста вместо Христос, че той е бил взет жив на небето и един ден трябва да се върне на земята и да умре. Според исляма християнството трябва да се потиска със сила. Коранът казва: “Убивай идолопоклонниците (това са немюсюлманите), където ги намериш... побеждавай ги... бори се срещу такива... които не вярват в Аллах...” (Сура 9:5,29).

Обърнете внимание, това е ислямът! Сега Робърт Шулър казва, че ако се върне след 100 години и намери, че всичките му последователи са станали мюсюлмани, това не би го учудило. Той проповядвал през 1999 година по време на Рождество в голямата джамия в Дамаск заедно с ислямския главен мюфтия, държаейки ръката му. Шулър възторжено казал на Лари Кинг, че почувствал “сродството на духа и съгласието на вяра и философия” с този антихристиянски мюсюлмански лидер.

Библията казва, че Бог е дал обещаната земя на своя избран народ, юдеите.

Ислямът казва, че Аллах е дал тази земя на арабите. Пред нас се разкрива страшната конфронтация между Богът на Авраам, Исаак и Яков, който обича евреите, и богът на Мохамед, който мрази евреите и призовава за тяхното унищожение.

Истинската битка не е между евреи и араби, но между Бога на Библията, чието име е Яхве, и бога на Корана, чието име е Аллах. Дванайсет пъти в Библията Бог нарича себе си **“Бог на Авраам, Бог на Исаак и Бог на Яков”**. Яхве заявява на Мойсей:

“Така ще кажеш на израелците: Господ, Бог на бащите ви, Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов, ме изпрати при вас. Това е името Ми завинаги и това ще бъде името Ми за всяко поколение” (Изход 3:15).

Сатана е вдъхновителят на 3000-годишния антисемитизъм. Ако евреите бяха унищожени, Месията нямаше да бъде роден. Даже след като Христос дойде, ако Сатана можеше да унищожи евреите, Яхве щеше да бъде лъжец, неспособен да изпълни Своите обещания да възстанови Израел в негова държава и Христос да царува над тях на Давидовия трон при второто си идване. Божията честност и истинност беше свързана с оцеляването на Израел!

Не споменат нито веднъж в Корана, Йерусалим се среща повече от 800 пъти в Библията, като постоянно се заявява, че там Яхве, Богът на Библията, е поставил Своето име завинаги.

Ясер Арафат заявява, че Йерусалим е бил арабски град отпреди хиляди години. Всъщност той никога не е бил. На 15 юни 1889 година Питсбъргската официална декларация известява, че от 40 000 йерусалимски жители 30 000 са били евреи и повечето от останалите - християни. Когато Израел обявява своята независимост през 1948 година, е имало 100 000 евреи, живеещи в древния град. Йерусалим е бил основан преди 3000 години от великия израелски цар Давид и продължава да бъде еврейски град оттогава насам. Не по-малко от 40 пъти Библията нарича Йерусалим “Градът на Давид”. Там Бог установява Давидовия трон завинаги и на този трон Месия, потомък на Давид, трябва да царува над Израел и над света:

“Той ще бъде велик и ще бъде наречен Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща Му Давид. Ще царува над Якововия дом до века; и царството Му няма да има край” (Лука 1:32,33).

Ерусалим е място на битки и раздори, защото световните лидери отхвърлят Бога на Библията и Неговия миротворен план за Йерусалим и за света. Настояването на Ватикана и на Обединените нации Йерусалим да бъде международен град и на мюсюлманите, че той принадлежи на тях, не зачита Бога на Авраам, Исаак и Яков, както и мюсюлманската страст за унищожаването на Израел.

Мюсюлманските нации се въоръжават с ракетни заряди, способни да изстрелват химическо, биологично и атомно оръжие. Това не са отбранителни оръжия. Целият свят знае, че те имат една цел:

Да изсипят смърт и разрушение над Израел. Сирия е произвела хиляди химически снаряди, огромен запас от биологични оръжия и е утроила военната и въздушната си мощ от войната на Йом Кипур през 1973 година. Израел има също атомно оръжие (разгърнато сега в новите ефикасни подводници), и не би се защитавал, без да го използва.

Това ли е, което Христос има предвид, когато в едно важно пророчество предвижда модерни оръжия. Той предупреждава за такова невероятно разрушение, в което ако Той не се намеси, за да го спре, нито една твар на земята не би останала жива?

“Защото тогава ще има голяма скръб, небивала от началото на света досега и каквато няма да има. И ако не се съкратяха онези дни, не би се избавил никой, но заради избраните онези дни ще се съкратят” (Матей 24:21, 22).

Армагедон е предмет на чести библейски пророчества. Условието, описвани в Библията, които водят към Армагедон, са ясни: Милиони евреи, завърнали се в Израел, след като са били разпръснати по всички нации, са издигнали Израел от пустинята, чувствайки сигурност във фалшив мир.

Докато фалшивият мирен процес продължава, арабите ще убиват и тероризират домовете на съгражданите си, които са подозирани в сътрудничество с Израел. Мюсюлмански терористи, които убиват евреи, са почитани в арабски страни, като улици и празници са наричани на техните имена. В началото на новото хилядолетие палестинската награда за култура беше връчена на Абу Даут за неговата книга, в която той разказва как е планирал и извършил убийството на единайсет израелски атлети по време на олимпийските игри в Мюнхен през 1972 година. Ето израелската мечта за мир с тези, които се заклеват да ги изстребят...

Преди това четем за времето, което Йереимия нарича **“времето на Якововата скръб”**. Армиите на света, водени от Антихрист, ще бъдат доведени до Армагедон от Яхве, за да ги накаже за тяхната омраза, гонение и клане на Неговия народ Израел и за да дисциплинира Израел за неговото неверие.

“И ще излезеш (Антихрист) против народа Ми Израел... в последните дни... и аз ще те доведа против земята, за да ме познаят народите... и всички хора, които са по лицето на света, ще се разтреперят от присъствието Ми...” (Йезекиил 38:16-23).

“Защото ще събера всички народи на бой против Йерусалим... Тогава Господ ще излезе и ще воюва против онези народи...” (Захария 14:2,3).

Фразите **“Моето присъствие”** и **“Господ ще излезе и ще воюва”** показват, че самият Бог ще дойде на Армагедон, за да спаси Израел. Захария казва, че Бог ще дойде като Възкръсналият, който беше прободен до смърт.

Това може да бъде само Месия, когото Исаия нарича **“Мощният Бог, Вечният Отец...”** Чуйте отново еврейските пророци да предсказват за Месия, който ще бъде отхвърлен и разпнат от своя собствен народ и ще умре за греховете на света:

“Те прободоха ръцете ми и краката ми” (При разпятието)... (Псалом 22:14-18).

“Той беше презрян и отхвърлен... изтръгнат от сред земята на живите, поради престъплението на Моя народ беше наранен” (Исаия 53:3-8).

“И тогава) Месия ще бъде посечен (убит), но не поради самия себе си (но за греховете на света)” (Даниил 9:26).

В хармония с израелските пророци Йоановото откровение за Армагедон в последната книга на Библията показва Христос, който се връща от небето да унищожи Антихрист:

“След това видях небето отворено и ето бял кон, и Онзи, който яздеше на него, се наричаше Верен и Истинен... Очите Му бяха огнен пламък... и името Му беше Божието слово...”

И видях звяра (Антихрист) и земните царе, и войските им, събрани да воюват против яздещия на коня и против Неговото войнство... И звярът беше уловен, а с него и лъжепророкът... и бяха хвърлени живи в огненото езеро...” (Откровение 19:11-20).

Антихрист ще потвърди седемгодишен завет, който ще гарантира фалшив мир между араби и евреи, ще обещае сигурност за Израел, ще му позволи да възстанови храма и да принесе животни в жертва след повече от 1900 години пауза. Антихрист ще наруши този завет, ще спре жертвоприношенията, ще постави своя образ в храма, ще заяви, че той е Бог и ще иска да му се поклонят. Тези, които откажат, ще умрат:

“Той ще потвърди завет с мнозина за една седмица, а в половината на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът...” (Даниил 9:27).

“...и (ще) се яви човекът на греха, синът на погибелта... той седи [както Бог] в Божия храм и представя себе си за Бог...” (2 Сол. 2:3-4).

“...също и да направи да бъдат избити онези, които не се покланят на образа на звяра” (Откровение 13:15).

За коя седмица Гавриил отнася това, когато то се случва? Той казва на Даниил, че в края на 70-те седмици на годините (490 години) всички пророчества ще се изпълнят, Израел напълно ще се възстанови и Бог никога няма да се посрами. В края на първите 69 седмици на годините (483 години) Месия ще дойде и ще бъде посечен. Времето ще се брои от датата на заповедта за възстановяване на храма в Йерусалим, дадена на царя на Вавилон.

“... от излизането на заповедта да се съгради отново Йерусалим до княза Месия ще бъдат седем седмици; и за шестдесет и две седмици ще се съгради отново...” (Даниил 9:24-25).

Неемия казва, че той получи пълномощие на първия ден на месец Нисан от 20 година от царуването на Артаксеркс, което беше 445 г. преди Христос.

В неделя, 6 април 32 г. сл. Хр., точно 483 г. до деня (сега празнуван като Цветница), Исус потегли към Йерусалим не на бял кон, водейки армия, за да свали римското царуване, както би се предполагало за Месия и както евреите се надяваха, но яздейки на магаре, смирено носейки спасение за греха, както Захария беше предсказал:

“Радвай се много, сионова дъще; възкликавай, йерусалимска дъще; ето, твоят цар идва при теб; Той е праведен и спасява, кротък и възседнал на осел.

Да! На осле, рожба на ослица” (Захария 9:9).

Това беше десетият ден от Нисан, деня на преминаване на агнетата, които бяха взимани от стадото, когато Исус яздеше към Йерусалим, представяйки Себе Си на Своя народ. На 14-ия ден, когато тези агнета бяха заклани по целия Израел... Той, Агнето на Бога, прикован на кръст, умря за греховете на света в изпълнение на Мойсеевото пророчество:

“И да го пазите до четиринадесетия ден от същия месец; тогава цялото общество на израелците, събрани в домовете си, да го заколят привечер” (Изход 12:6).

Това е неоспорима история, че Исус яздеше към Йерусалим на магаре за същия ден, за който се пророкува, че беше приветстван като Месия, тогава отхвърлен от Израел и разпнат, както Неговите пророци също предсказват. В резултат Божиите планове за Израел в Данииловата 70-а седмица бяха отложени. Ние живеем сега в това, което Христос нарича “времената на езичниците”, с Йерусалим като международен град, в който доминират не евреи Христос възобновява църквата Си, обхващаща юдеи и езичници, които вярват в Него. Само тогава, когато църквата бъде грабната на небето, както Христос обещава, 70-ата седмица ще започне да тече.

Израел е в дълбока морална и духовна беда. Има враждебност между религиозните и светски израилтяни и нарастващо обезверяване между юдеите, специално между младите. Израел е нападнат с наркотици, порнография, проституция, бунт сред младите, изнасилване, ограбване и убийство.

Израел се нуждае да се покае пред Бога на Авраам, Исаак и Яков. Но какво може равинът да принесе за каещия се грешник? Те не са имали жертвоприношения за грях от 1900 години, поради това че нямат храм, точно както Осия е пророкувал!

“Защото израелците ще останат за дълго време без цар и началник, без идолски стълб, без ефод и домашни богове...” (Осия 3:4).

Бог пророкува това състояние. Защо Той позволява на Своя избран народ да бъде без първосвещеничество и храм за принасяне на жертви за грехове, които Той е предписал? Това има смисъл само ако жертвата на Христос на кръста изпълнява всички тези старозаветни жертвоприношения, които повече не са нужни. В противен случай Бог е оставил Своя избран народ без снабдяване за грях - нещо, което Той никога не би направил.

Еврейските писания съдържат повече от 300 пророчества, посочващи къде и кога Месия ще бъде роден и как да бъде разпознат, когато Той дойде. Всички те са били специално изпълнени до последната буква в живота, смъртта и възкресението на Исус от Назарет. Ако Той не е Месия, тогава няма Месия, защото Той е Единственият, който на точния ден, както предсказва архангел Гавриил на Даниил, язди към Ерусалим, за да бъде поздравен като Месия и тогава да бъде отхвърлен и разпнат, както юдейските пророци са предсказали.

Относно израелските писания: 1900 години - толкова е закъсняло тяхното очакване на първото идване на Месия. Израилевата единствена надежда е Неговото второ идване.

Ние можем да бъдем сигурни, че с раждането на Израел Бог ще завърши напълно Своята цел. Той заявява:

“Би ли се родил един народ?... Аз, който довеждам до раждане - казва Господ... бих ли затворил утробата?” (Исая 66:8-9).

Трагично, но Армагедон ще доведе повечето юдеи да повярват в техния Месия. Когато Яхве лично се появи да спаси Израел от световните армии, дошли да го разрушат, те ще видят накрая, че Той е човекът, когото прободоха до смърт за техните грехове, и Възкръсналият, същият Месия, обещан от техните пророци, когото те отхвърлиха. И тогава целият Израел, който е останал жив, ще повярва. Но за всички онези, юдеи и езичници, които умрат, без да повярват в Него, няма надежда: